

Κείμενο 1

Ολοένα και μεγαλύτερη η συμβολή των ηλικιωμένων στη σύγχρονη κοινωνία

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί ανώνυμο άρθρο που δημοσιεύθηκε στον ειδησεογραφικό ιστότοπο <https://www.in.gr> στις 30 Σεπτεμβρίου 2013.

Σε 1,2 δισεκατομμύρια υπολογίζεται ο αριθμός των ηλικιωμένων που θα κατοικούν στη Γη το 2025, ενώ το 2050 θα έχουν φτάσει τα 2 δισ., σύμφωνα με στοιχεία του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ). Στην Ελλάδα, η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία αναφέρει ότι ο πληθυσμός ηλικίας άνω των 60 ετών ξεπερνούσε το 2004 τα 2.547.000 άτομα, με τις γυναίκες να είναι περισσότερες από τους άνδρες.

Ο ΟΗΕ και ο ΠΟΥ καθιέρωσαν την «Παγκόσμια Ημέρα για την Τρίτη Ηλικία», που γιορτάζεται κάθε χρόνο την 1η Οκτωβρίου, με στόχο να αναγνωριστεί η συμβολή των ηλικιωμένων στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη. Στη σύγχρονη εποχή οι ηλικιωμένοι παίζουν έναν ολοένα σημαντικότερο ρόλο, μέσω του εθελοντικού έργου τους, της μετάδοσης των εμπειριών και των γνώσεών τους, της βοήθειας που δίνουν στα παιδιά τους, αναλαμβάνοντας να φροντίζουν τα εγγόνια τους, αλλά και της αυξανόμενης συμμετοχής τους στην αγορά εργασίας.

Μελέτες έχουν δείξει ότι ο μέσος χρόνος σε λεπτά που διαθέτουν οι ηλικιωμένοι για να φροντίσουν όσους συγγενείς τους έχουν ανάγκη κυμαίνεται από 201 λεπτά στις ηλικίες 65-74 ετών έως 318 λεπτά στις ηλικίες 75 ετών και άνω. Αντιθέτως, οι νεώτεροι άνθρωποι αφιερώνουν μόλις 50 λεπτά για να φροντίσουν κάποιον που τους έχει ανάγκη, καθώς δεν μπορούν να διαθέσουν περισσότερο χρόνο λόγω των εργασιακών υποχρεώσεων.

Αυτού του είδους η συμβολή των ηλικιωμένων στη σύγχρονη κοινωνία μπορεί να εξασφαλισθεί μόνον εφόσον οι ηλικιωμένοι διατηρούν ένα ικανοποιητικό επίπεδο υγείας και μια καλή ποιότητα ζωής. Η ελληνική κοινωνία και η ελληνική πολιτεία, έχουν υποχρέωση απέναντι στους ανθρώπους αυτούς, όχι μόνο γιατί συνεχίζουν να προσφέρουν, αλλά και για λόγους ευαισθησίας απέναντι σε μια ομάδα πολιτών που καθίστανται εκ των πραγμάτων όλο και πιο αδύναμοι.

Η Γραμμή Ζωής, με τις δραστηριότητες που αναπτύσσει, προσπαθεί, βασισμένη στην εθελοντική προσφορά, να βοηθήσει όσο μπορεί στην κατεύθυνση αυτή. Ο στόχος της, από το 2006 που ιδρύθηκε, ήταν και παραμένει να σχεδιάζει, να υλοποιεί και να υποστηρίζει προγράμματα δράσης για να εξασφαλίσει μία ποιοτική και αξιοπρεπή διαβίωση στην ευαίσθητη αυτή κοινωνική ομάδα. Φροντίδα, προστασία, αίσθημα ασφάλειας είναι αυτά που προσπαθεί να προσφέρει στους

ηλικιωμένους. Εθελοντισμός, ενεργοποίηση της κοινωνίας, αξιοποίηση της τεχνολογίας και της επικοινωνίας είναι τα μέσα που χρησιμοποιεί για να το πετύχει.

Κείμενο 2

Το στερνό παραμύθι

Το παρακάτω απόσπασμα προέρχεται από το μυθιστόρημα του Ισίδωρου Ζούργου, «Αποσπάσματα από το βιβλίο του ωκεανού» (2000) που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Πατάκη».

Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε ένα μικρό νησί. Για την ακρίβεια ήταν μια κρεατοελιά στην πλάτη της Θάλασσας. Σπίτια άσπρα και κατώφλια με ραγισματιές παραχωμένες απ' το αλάτι που 'σερνε ο άνεμος. Οι πόρτες τους χαμηλές, γιατί το ξύλο ήταν λιγυστό όπως και το χώμα· μάλιστα, όπως χωράτευε ο Φώτης¹, στις κηδείες γραντζουνούσαν τα νύχια τους, προσπαθώντας να μαζέψουν μια χούφτα για τον τελευταίο αποχαιρετισμό.

Μιλούσε συχνά ο Φώτης για τον θάνατο τελευταία. Στο κομπολόι του μετρούσε εννιά δεκαετίες.

«Είσαι σίγουρος για τα χρόνια;» τον ρωτούσε τάχα σοβαρά ο Σελίμ, κάτω στον καφερέ στο πόρτο².

«Ωχ, αδερφέ, ένα πάνω ένα κάτω, μηδά³ θα μας ζητήσουν λογαριασμό».

Ο Σελίμ γελούσε και ίσιαζε το κάτασπρο μουστάκι. Ήταν κάποια χρόνια νεότερος. Κάθε πρωί έπαιρνε τον ναργιλέ και χάζευε τον Φώτη σαν να 'τανε τοπίο. Είχαν μεγαλώσει μαζί. Το πατρικό του Φώτη ήταν στο τέλος του χριστιανικού μαχαλά⁴, κολλητά στα πρώτα τουρκόσπιτα. Ύστερα, όταν ο Φώτης έγινε παλικάρι, μπάρκαρε για τα σφουγγαράδικα κι από κει στα μεγάλα βαπόρια και γραμμή για το τέλος του κόσμου. Γέρος πια ήρθε στο νησί. Το βλέμμα του είχε αγκαλιάσει όλη τη γη, τα μπράτσα του είχαν σφίξει γυναίκες απ' όλες τις ράτσες. Αγόρασε ένα χαμόσπιτο, λίγες ρίζες ελιές κι ένα γαϊδουράκι για να 'χει κάποιον να μαλώνει. Αυτή ήταν η προίκα του μετά από μισό αιώνα στους ωκεανούς.

Ο Σελίμ είχε μείνει στο νησί· μια ψαράδικη σκούνα η ζωή του, έμαθε όλους τους γύρω κάβους⁵ και τις σπηλιές, τα χέρια του σκλήρυναν απ' τα λέπια και τα όρθια αγκάθια. Έκανε εννιά παιδιά και ρίζωσε για πάντα στο μαχαλά του, ο κόσμος του τελείωνε στον ορίζοντα που έβλεπε απ' τις κορυφές του νησιού.

---

¹αστειευόταν

²λιμάνι

³μήπως

⁴συνοικίας

⁵θαλάσσιους βράχους

Μιλούσαν συχνά για τον θάνατο οι δυο τους τελευταία. Όταν ο Φώτης του παραπονιόταν για τα κουσούρια των γηρατειών (τα γόνατα που μάγκωναν, τα μάτια που έβλεπαν θολά), ο Σελίμ απαντούσε πάντα με τον ίδιο τρόπο:

«Όλα τα γιατρεύει το χώμα, θα δεις ...»

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποια είναι η σημαντικότερη υπηρεσία των ηλικιωμένων σήμερα και πώς μπορούν να συνεχίσουν να την προσφέρουν απρόσκοπτα, σύμφωνα με το Κείμενο 1; (40-60 λέξεις).

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποιος είναι, κατά τη γνώμη σου, ο ρόλος των αριθμητικών δεδομένων που περιλαμβάνονται στην πρώτη παράγραφο του κειμένου 1;

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να ξαναγράψεις τις παρακάτω φράσεις του κειμένου 1, μετατρέποντας τις υπογραμμισμένες ρηματικές φράσεις σε ονοματικές, σύμφωνα με το παράδειγμα (10 μονάδες). Ποια αλλαγή παρατηρείς ως προς το ύφος λόγου (5 μονάδες);

Παράδειγμα: ... με στόχο να αναγνωριστεί η συμβολή των ηλικιωμένων → με στόχο την αναγνώριση της συμβολής των ηλικιωμένων ...

1) αφιερώνουν μόλις 50 λεπτά για να φροντίσουν κάποιον (3η παράγραφος) →

2) όχι μόνο γιατί συνεχίζουν (4^η παράγραφος) →

3) να προσφέρουν (4^η παράγραφος) →

3) Ο στόχος της ...ήταν και παραμένει να σχεδιάζει προγράμματα δράσης ... (5^η παράγραφος) →

4) για να εξασφαλίσει μία ποιοτική και αξιοπρεπή διαβίωση στην ευαίσθητη αυτή κοινωνική ομάδα.

(5^η παράγραφος) →

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 2 αποτυπώνονται δύο διαφορετικές επιλογές ζωής. Ποιες είναι αυτές και ποια από τις δύο θα επέλεγες, αν είχες τη δυνατότητα; (80-200 λέξεις)

Μονάδες 15